

ΚΑΤ' ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΣΗ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2018/345 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ**της 14ης Νοεμβρίου 2017****για τη συμπλήρωση της οδηγίας 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα που προσδιορίζουν τα κριτήρια σχετικά με τη μεθοδολογία για την εκτίμηση της αξίας των περιουσιακών στοιχείων και των υποχρεώσεων ιδρυμάτων ή οντοτήτων****(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)**

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη την οδηγία 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων ⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 36 παράγραφος 15,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Σε ένα σενάριο εξυγίανσης, είναι σημαντικό να γίνεται διάκριση ανάμεσα, αφενός, σε μια αρχική αποτίμηση, που αξιολογεί κατά πόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις απομείωσης και μετατροπής των κεφαλαιακών μέσων ή οι προϋποθέσεις εξυγίανσης, και, αφετέρου, σε μια επακόλουθη αποτίμηση, που αποτελεί τη βάση για την απόφαση εφαρμογής ενός ή περισσότερων εργαλείων εξυγίανσης. Σε σχέση με την αρχική αποτίμηση, είναι σκόπιμο να διασφαλιστεί ότι, όταν προσδιορίζεται αν πληρούνται ή όχι οι προϋποθέσεις για εξυγίανση ή για την απομείωση ή τη μετατροπή των κεφαλαιακών μέσων, διενεργείται δίκαιη και ρεαλιστική αποτίμηση των περιουσιακών στοιχείων και των υποχρεώσεων της οντότητας. Για τους σκοπούς της επακόλουθης αποτίμησης, που συμβάλλει στη λήψη τεκμηριωμένης απόφασης σχετικά με τις δράσεις εξυγίανσης, είναι σημαντικό να διασφαλιστεί ότι η αποτίμηση των περιουσιακών στοιχείων και των υποχρεώσεων της οντότητας, η οποία καθορίζει την επιλογή της δράσης εξυγίανσης και την έκταση κάθε ενδεχόμενης απομείωσης ή μετατροπής των κεφαλαιακών μέσων στο σημείο μη βιωσιμότητας, βασίζεται σε δίκαιες, συνετές και ρεαλιστικές παραδοχές.
- (2) Προκειμένου να διασφαλίζεται ότι η αποτίμηση είναι δίκαιη, συνετή και ρεαλιστική, είναι σημαντικό η αποτίμηση να εκτιμά τις επιπτώσεις των γεγονότων, πριν από την ανάληψη τυχόν δράσης εξυγίανσης ή πριν από την άσκηση της εξουσίας για απομείωση ή μετατροπή των κεφαλαιακών μέσων στο σημείο μη βιωσιμότητας, καθώς και διαφόρων δράσεων που μπορεί να αναληφθούν από την αρχή εξυγίανσης.
- (3) Ο εκτιμητής θα πρέπει να έχει πρόσβαση σε κάθε πηγή σχετικών πληροφοριών και εμπειρογνωμοσύνης, όπως εσωτερικά αρχεία, συστήματα και μοντέλα του ιδρύματος. Η ικανότητα των εσωτερικών δυνατοτήτων και συστημάτων να στηρίζουν τις αποτιμήσεις εξυγίανσης θα πρέπει να εκτιμάται από την αρχή εξυγίανσης, στο πλαίσιο της αξιολόγησης της δυνατότητας εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 15 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ. Ο εκτιμητής θα πρέπει επίσης να έχει τη δυνατότητα να συνάπτει συμφωνίες παροχής εξειδικευμένων συμβουλών ή εμπειρογνωμοσύνης. Η διαθεσιμότητα παροχής εξειδικευμένων συμβουλών ή εμπειρογνωμοσύνης μπορεί να σχετίζεται, για παράδειγμα, με την εκπόνηση εκτίμησης της διαφοράς ως προς τη μεταχείριση σύμφωνα με το άρθρο 36 παράγραφος 8 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ. Η αρχή εξυγίανσης θα πρέπει, επομένως, να έχει πεισθεί ότι ο εκτιμητής έχει πρόσβαση είτε σε έναν κατάλογο όλων των απαιτήσεων, συμπεριλαμβανομένων των ενδεχόμενων απαιτήσεων έναντι της οντότητας που είναι ταξινομημένες σύμφωνα με τα δικαιώματα και την προτεραιότητά τους υπό κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας, είτε σε επαρκή νομική εμπειρογνωμοσύνη για την κατάρτιση ενός τέτοιου καταλόγου.
- (4) Η διαπίστωση του αν η οντότητα τελεί υπό πτώχευση ή ενδέχεται να πτωχεύσει μπορεί να γίνεται είτε από την αρμόδια αρχή είτε από την αρχή εξυγίανσης, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 32 παράγραφος 1 στοιχείο α) της οδηγίας 2014/59/ΕΕ. Προκειμένου να διαπιστώσει αν ένα ίδρυμα τελεί υπό πτώχευση ή ενδέχεται να πτωχεύσει, η αρμόδια αρχή θα πρέπει να εξετάζει την αποτίμηση που προβλέπεται στο κεφάλαιο II του παρόντος κανονισμού, εφόσον είναι ήδη διαθέσιμη, και θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις κατευθυντήριες γραμμές που εκδίδει η Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών (ΕΑΤ), σύμφωνα με το άρθρο 32 παράγραφος 6 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, οι οποίες στοχεύουν στην προώθηση της σύγκλισης των πρακτικών σε σχέση με τη διαπίστωση μιας τέτοιας προϋπόθεσης εξυγίανσης.
- (5) Οι αποτιμήσεις με σκοπό να διαπιστώνει τεκμηριωμένα η αρμόδια αρχή ή η αρχή εξυγίανσης αν πληρούνται οι προϋποθέσεις για εξυγίανση ή οι προϋποθέσεις για απομείωση ή μετατροπή των κεφαλαιακών μέσων θα πρέπει να είναι συνεπείς προς το ισχύον λογιστικό πλαίσιο και το ρυθμιστικό πλαίσιο προληπτικής εποπτείας. Ο εκτιμητής, ωστόσο, θα πρέπει να είναι σε θέση να παρεκκλίνει από παραδοχές της διοίκησης της οντότητας βάσει των οποίων καταρτίζονται οι

⁽¹⁾ ΕΕ L 173 της 12.6.2014, σ. 190.

οικονομικές καταστάσεις, στον βαθμό που μια τέτοια παρέκκλιση είναι συνεπής προς το ισχύον λογιστικό πλαίσιο και το ρυθμιστικό πλαίσιο προληπτικής εποπτείας. Εφόσον παρέκκλίνει από τέτοιες παραδοχές, η αποτίμηση θα πρέπει να υποστηρίζεται από τις βέλτιστες διαθέσιμες πληροφορίες και να είναι συνεπής προς την υφιστάμενη εποπτική καθοδήγηση ή άλλες γενικά αναγνωρισμένες πηγές ερμηνείας των λογιστικών προτύπων, ώστε να παρέχει δίκαιη και ρεαλιστική απεικόνιση της χρηματοοικονομικής θέσης της οντότητας.

- (6) Ενδείκνυται να υπάρχουν κανόνες που να διασφαλίζουν ότι οι αποτιμήσεις, με σκοπό την τεκμηρίωση της επιλογής και του σχεδιασμού των δράσεων εξυγίανσης ή της έκτασης της απομείωσης και της μετατροπής των κεφαλαιακών μέσων στο σημείο μη βιωσιμότητας, είναι δίκαιες, συνετές και ρεαλιστικές, ώστε όλες οι ζημιές να αναγνωρίζονται πλήρως κατά τη στιγμή της εφαρμογής των εργαλείων εξυγίανσης ή της άσκησης της εξουσίας απομείωσης ή μετατροπής των σχετικών κεφαλαιακών μέσων. Η επιλογή της πιο ενδεδειγμένης βάσης επιμέτρησης (αξία κατοχής ή αξία εκχώρησης) θα πρέπει να γίνεται για τις ιδιαίτερες δράσεις εξυγίανσης που εξετάζονται από την αρχή εξυγίανσης.
- (7) Ενδείκνυται οι αποτιμήσεις με σκοπό την τεκμηρίωση της επιλογής και του σχεδιασμού των δράσεων εξυγίανσης ή της έκτασης της απομείωσης και της μετατροπής των κεφαλαιακών μέσων στο σημείο μη βιωσιμότητας να εκτιμούν την οικονομική αξία και όχι τη λογιστική αξία. Οι εν λόγω αποτιμήσεις θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη την παρούσα αξία των ταμειακών ροών τις οποίες μπορεί ευλόγως να αναμένει η οντότητα, ακόμη και όταν τούτο απαιτεί παρέκκλιση από το λογιστικό πλαίσιο ή το πλαίσιο προληπτικής αποτίμησης.
- (8) Οι αποτιμήσεις με σκοπό την τεκμηρίωση της επιλογής και του σχεδιασμού των δράσεων εξυγίανσης θα πρέπει να αντανακλούν το γεγονός ότι μπορεί να προκύψουν ταμειακές ροές από τη συνέχιση της κατοχής των περιουσιακών στοιχείων, ωστόσο θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις πιθανές επιπτώσεις της εξυγίανσης στις μελλοντικές ταμειακές ροές και τις δίκαιες, συνετές και ρεαλιστικές παραδοχές όσον αφορά τα ποσοστά αθέτησης υποχρεώσεων και το μέγεθος των ζημιών. Επιπλέον, προκειμένου να διαπιστωθεί η αξία των μετοχών του μετοχικού κεφαλαίου μετά τη μετατροπή, ο εκτιμητής θα πρέπει να μπορεί να λαμβάνει υπόψη τις εύλογες προσδοκίες για την αξία δικαιόχρησης.
- (9) Εναλλακτικά, σε περίπτωση που η οντότητα δεν έχει την ικανότητα να κατέχει τα περιουσιακά στοιχεία ή όταν η εκχώρησή τους θεωρείται αναγκαία ή ενδεδειγμένη για την επίτευξη των στόχων της εξυγίανσης, η αποτίμηση θα πρέπει να αντανακλά το γεγονός ότι οι εν λόγω ταμειακές ροές μπορεί να προκύψουν από την εκχώρηση περιουσιακών στοιχείων, υποχρεώσεων ή επιχειρηματικών τομέων, που έχουν εκτιμηθεί σε μια συγκεκριμένη περίοδο εκχώρησης.
- (10) Η αξία εκχώρησης θα πρέπει γενικά να νοείται ως ισοδύναμη της παρατηρήσιμης αγοραίας τιμής, που θα μπορούσε να επιτευχθεί στην αγορά για ένα συγκεκριμένο περιουσιακό στοιχείο ή μια ομάδα περιουσιακών στοιχείων, και μπορεί να αντανακλά μια κατάλληλη προεξόφληση ενόψει του ύψους των μεταβιβαζόμενων περιουσιακών στοιχείων. Ωστόσο, ο εκτιμητής θα πρέπει να είναι σε θέση, κατά περίπτωση, όσον αφορά τις δράσεις που πρόκειται να αναληφθούν στο πλαίσιο του μηχανισμού εξυγίανσης, να καθορίζει την αξία εκχώρησης, εφαρμόζοντας μείωση σε μια τέτοια παρατηρήσιμη αγοραία τιμή για μια ενδεχόμενη προεξόφληση εσπευσμένης πώλησης. Σε περίπτωση που τα περιουσιακά στοιχεία δεν έχουν ρευστή αγορά, η αξία εκχώρησης θα πρέπει να καθορίζεται με αναφορά στις παρατηρήσιμες τιμές σε αγορές όπου αποτελούν αντικείμενο διαπραγμάτευσης παρεμφερή περιουσιακά στοιχεία ή σε μοντέλα υπολογισμού που χρησιμοποιούν παρατηρήσιμες παραμέτρους αγοράς, όπου οι προεξοφλήσεις για μειωμένη ρευστότητα ανταναικλώνονται κατά περίπτωση. Σε περίπτωση που εξετάζεται η εφαρμογή του εργαλείου πώλησης δραστηριοτήτων ή η χρήση του εργαλείου μεταβατικού ιδρύματος, μπορούν να λαμβάνονται υπόψη εύλογες προσδοκίες για την αξία δικαιόχρησης κατά τον καθορισμό της αξίας εκχώρησης.
- (11) Προκειμένου να διασφαλίζεται συνέπεια ανάμεσα στον υπολογισμό, που απαιτείται από το άρθρο 36 παράγραφος 8 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, σχετικά με την εκτίμηση της μεταχείρισης που θα μπορούσαν να αναμένουν οι μέτοχοι και κάθε τάξη πιστωτών εάν το ίδρυμα ή η οντότητα υφίστατο εκκαθάριση υπό κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας, και στην αποτίμηση κατόπιν εξυγίανσης, σύμφωνα με το άρθρο 74 της εν λόγω οδηγίας, είναι σημαντικό να χρησιμοποιεί ο εκτιμητής τα κριτήρια που καθορίζονται για την εν λόγω αποτίμηση κατά περίπτωση.
- (12) Η προσωρινή αποτίμηση σύμφωνα με το άρθρο 36 παράγραφος 9 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, στην οποία βασίζεται η απόφαση για την ανάληψη της κατάλληλης δράσης εξυγίανσης, θα πρέπει να περιλαμβάνει απόθεμα ασφαλείας, με στόχο την προσέγγιση του ύψους των πρόσθετων ζημιών. Το εν λόγω απόθεμα ασφαλείας θα πρέπει να βασίζεται σε δίκαιη, συνετή και ρεαλιστική εκτίμηση των εν λόγω πρόσθετων ζημιών. Οι αποφάσεις και οι παραδοχές που στηρίζουν τον υπολογισμό του αποθέματος ασφαλείας θα πρέπει να επεξηγούνται και να δικαιολογούνται επαρκώς στην έκθεση αποτίμησης.
- (13) Όσον αφορά την αποτίμηση που αναφέρεται στο άρθρο 36 παράγραφος 15 στοιχεία α) και γ) της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, ο εκτιμητής θα πρέπει να επεξηγεί και να τεκμηριώνει τις βασικές παραδοχές, τις αβεβαιότητες και την ευαισθησία της αποτίμησης σε τέτοιες βασικές παραδοχές και αβεβαιότητες. Οι σημαντικές διαφορές ανάμεσα στις παραδοχές που χρησιμοποιούνται στην αποτίμηση και στις παραδοχές στις οποίες βασίζονται οι λογιστικές ή ρυθμιστικές πληροφορίες, εφόσον είναι γνωστές στον εκτιμητή, θα πρέπει να περιλαμβάνονται στην έκθεση αποτίμησης. Στην εν λόγω έκθεση, ο εκτιμητής θα πρέπει επίσης να καταχωρίζει οποιαδήποτε πρόσθετη σχετική πληροφορία που, κατά τη γνώμη του εκτιμητή, θα βοηθούσε την αρχή εξυγίανσης.

- (14) Τα κριτήρια που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό θα πρέπει να καθορίζονται αποκλειστικά για τη διενέργεια των αποτιμήσεων δυνάμει του άρθρου 36 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ. Δεν θα πρέπει να αντικαθιστούν ή να τροποποιούν τις λογιστικές αρχές και τα πρότυπα ή το ρυθμιστικό πλαίσιο προληπτικής εποπτείας που εφαρμόζεται σε οντότητες σε πλαίσια εκτός αυτού της εξυγίανσης. Ωστόσο, θα πρέπει να είναι δυνατόν να χρησιμοποιούνται οι πληροφορίες που προκύπτουν από την αποτίμηση ώστε να εντοπίζονται πιθανές εσφαλμένες εφαρμογές των λογιστικών προτύπων ή του ρυθμιστικού πλαισίου προληπτικής εποπτείας από την οντότητα, ή να καθορίζονται αλλαγές στις λογιστικές πολιτικές της οντότητας ή στις παραδοχές ή στις κρίσεις που καθοδηγούν την επιμέτρηση περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων. Οι εν λόγω περιστάσεις, για παράδειγμα, θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη στην κατάρτιση του ενημερωμένου ισολογισμού, σύμφωνα με το άρθρο 36 παράγραφος 6 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ. Για τον σκοπό αυτό, ο εκτιμητής θα πρέπει να παρέχει επαρκή επεξήγηση για τις διαφορές ανάμεσα στον υφιστάμενο και στον ενημερωμένο ισολογισμό.
- (15) Ο παρών κανονισμός βασίζεται στα σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων που υπέβαλε η ΕΑΤ στην Επιτροπή.
- (16) Η ΕΑΤ διενήργησε ανοικτές δημόσιες διαβουλεύσεις σχετικά με τα σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων στα οποία βασίζεται ο παρών κανονισμός, ανέλυσε τα ενδεχόμενα συναφή κόστη και τις ωφέλειες και ζήτησε τη γνώμη της ομάδας τραπεζικών συμφεροντούχων, που συστάθηκε σύμφωνα με το άρθρο 37 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- α) «αποτίμηση»: η εκτίμηση των περιουσιακών στοιχείων και των υποχρεώσεων μιας οντότητας, η οποία διενεργείται από έναν εκτιμητή σύμφωνα με το άρθρο 36 παράγραφος 1 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, ή η προσωρινή αποτίμηση, η οποία διενεργείται από την αρχή εξυγίανσης ή τον εκτιμητή, ανάλογα με την περίπτωση, σύμφωνα αντιστοίχως με το άρθρο 36 παράγραφοι 2 και 9 της εν λόγω οδηγίας·
- β) «εκτιμητής»: είτε ο ανεξάρτητος εκτιμητής, κατά την έννοια του άρθρου 38 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2016/1075 της Επιτροπής ⁽²⁾, είτε η αρχή εξυγίανσης, κατά τη διενέργεια προσωρινής αποτίμησης σύμφωνα με το άρθρο 36 παράγραφοι 2 και 9 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ·
- γ) «οντότητα»: ένα ίδρυμα ή μια οντότητα όπως αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ) της οδηγίας 2014/59/ΕΕ·
- δ) «εύλογη αξία»: η τιμή που θα μπορούσε να ληφθεί για την πώληση ενός περιουσιακού στοιχείου ή να καταβληθεί για τη συντεταγμένη μεταβίβαση μιας υποχρέωσης ανάμεσα σε συμμετέχοντες στην αγορά κατά την ημερομηνία αποτίμησης, όπως ορίζεται στο σχετικό λογιστικό πλαίσιο·
- ε) «αξία κατοχής»: η παρούσα αξία, προεξοφλημένη με κατάλληλο επιτόκιο, των ταμειακών ροών που η οντότητα μπορεί ευλόγως να αναμένει δυνάμει δικαιών, συνετών και ρεαλιστικών παραδοχών από τη διατήρηση συγκεκριμένων περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων, λαμβάνοντας υπόψη παράγοντες που επηρεάζουν τη συμπεριφορά των πελατών ή των αντισυμβαλλόμενων ή άλλες παραμέτρους αποτίμησης στο πλαίσιο της εξυγίανσης·
- στ) «αξία εκχώρησης»: η βάση επιμέτρησης που αναφέρεται στο άρθρο 12 παράγραφος 5·

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, σχετικά με τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών), την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 716/2009/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 2009/78/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 331 της 15.12.2010, σ. 12).

⁽²⁾ Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2016/1075 της Επιτροπής, της 23ης Μαρτίου 2016, για τη συμπλήρωση της οδηγίας 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τα ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα για τον καθορισμό του περιεχομένου των σχεδίων ανάκαμψης, των σχεδίων εξυγίανσης και των σχεδίων εξυγίανσης ομίλων, των ελάχιστων κριτηρίων που πρέπει να αξιολογεί η αρμόδια αρχή όσον αφορά τα σχέδια ανάκαμψης και τα σχέδια ανάκαμψης ομίλων, των προϋποθέσεων για τη χρηματοπιστωτική στήριξη ομίλου, των απαιτήσεων για τους ανεξάρτητους εκτιμητές, της συμβατικής αναγνώρισης των εξουσιών απομείωσης και μετατροπής, των διαδικασιών και του περιεχομένου των απαιτήσεων κοινοποίησης και της ειδοποίησης αναστολής, καθώς και του τρόπου λειτουργίας των σωμάτων εξυγίανσης (ΕΕ L 184 της 8.7.2016, σ. 1).

- ζ) «αξία δικαιόχρησης»: η καθαρή παρούσα αξία των ταμειακών ροών που μπορούν ευλόγως να αναμένονται ότι θα προκύψουν από τη διατήρηση και την ανανέωση των περιουσιακών στοιχείων και των υποχρεώσεων ή των δραστηριοτήτων, και περιλαμβάνει τις επιπτώσεις οιασδήποτε επιχειρηματικών ευκαιριών, αναλόγως, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που απορρέουν από τις διάφορες δράσεις εξυγίανσης που εκτιμώνται από τον εκτιμητή. Η αξία δικαιόχρησης μπορεί να είναι υψηλότερη ή χαμηλότερη από την αξία που προκύπτει από τους συμβατικούς όρους και τις προϋποθέσεις των περιουσιακών στοιχείων και των υποχρεώσεων που υφίστανται κατά την ημερομηνία αποτίμησης·
- η) «αξία μετοχικού κεφαλαίου»: εκτιμώμενη αγοραία τιμή, για μεταβιβαζόμενες ή εκδιδόμενες μετοχές, που προκύπτει από την εφαρμογή γενικά αποδεκτών μεθοδολογιών αποτίμησης. Ανάλογα με τη φύση των περιουσιακών στοιχείων ή των δραστηριοτήτων, η αξία μετοχικού κεφαλαίου μπορεί να περιλαμβάνει την αξία δικαιόχρησης·
- θ) «βάση επιμέτρησης»: η προσέγγιση για τον προσδιορισμό των χρηματικών ποσών με τα οποία παρουσιάζονται στον εκτιμητή τα περιουσιακά στοιχεία ή οι υποχρεώσεις·
- ι) «ημερομηνία εξυγίανσης»: η ημερομηνία κατά την οποία λαμβάνεται η απόφαση εξυγίανσης μιας οντότητας, σύμφωνα με το άρθρο 82 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ.

Άρθρο 2

Γενικά κριτήρια

1. Κατά τη διενέργεια της αποτίμησης, ο εκτιμητής εξετάζει τις περιστάσεις που επηρεάζουν τις αναμενόμενες ταμειακές ροές, καθώς και τα προεξοφλητικά επιτόκια που εφαρμόζονται στα περιουσιακά στοιχεία και στις υποχρεώσεις μιας οντότητας, και στοχεύει στη δίκαιη περιγραφή της οικονομικής κατάστασης της οντότητας στο πλαίσιο των ευκαιριών και των κινδύνων που αντιμετωπίζει αυτή.
 2. Ο εκτιμητής γνωστοποιεί και τεκμηριώνει τις βασικές παραδοχές που χρησιμοποιούνται στην αποτίμηση. Τυχόν σημαντική απόκλιση στην αποτίμηση από τις παραδοχές που χρησιμοποίησε η διοίκηση της οντότητας στην κατάρτιση των οικονομικών καταστάσεων και στον υπολογισμό των ρυθμιστικών κεφαλαιακών και κεφαλαιακών απαιτήσεων της οντότητας υποστηρίζεται από τις βέλτιστες διαθέσιμες πληροφορίες.
 3. Ο εκτιμητής παρέχει τη βέλτιστη επακριβή εκτίμηση της αξίας ενός συγκεκριμένου περιουσιακού στοιχείου, μιας συγκεκριμένης υποχρέωσης ή συνδυασμού των δύο. Κατά περίπτωση, τα αποτελέσματα της αποτίμησης παρέχονται επίσης υπό μορφή εύρους τιμών.
 4. Τα κριτήρια που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό για την επιμέτρηση των επιμέρους περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων μιας οντότητας, ισχύουν επίσης για την επιμέτρηση χαρτοφυλακίων ή ομάδων περιουσιακών στοιχείων ή συνδυασμένων περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων, δραστηριοτήτων ή της οντότητας στο σύνολό της, όπως το απαιτούν οι περιστάσεις.
 5. Η αποτίμηση κατατάσσει τους πιστωτές σε τάξεις, σύμφωνα με τον βαθμό προτεραιότητάς τους βάσει του ισχύοντος πτωχευτικού δικαίου, και περιλαμβάνει τις ακόλουθες εκτιμήσεις:
 - α) την αξία των απαιτήσεων κάθε τάξης σύμφωνα με το ισχύον πτωχευτικό δίκαιο και, όπου είναι σκόπιμο και εφικτό, σύμφωνα με τα συμβατικά δικαιώματα που παρέχονται στους δικαιούχους·
 - β) τα έσοδα που θα λάμβανε κάθε τάξη εάν η οντότητα υφίστατο εκκαθάριση υπό κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας.
- Κατά τον υπολογισμό των εκτιμήσεων σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο στοιχεία α) και β), ο εκτιμητής μπορεί να εφαρμόζει τα κριτήρια που καθορίζονται στο άρθρο 4 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2018/344 της Επιτροπής, κατά περίπτωση.
6. Όπου είναι σκόπιμο και εφικτό, λαμβανομένης υπόψη της χρονικής στιγμής και της αξιοπιστίας της αποτίμησης, η αρχή εξυγίανσης μπορεί να ζητήσει διάφορες αποτιμήσεις. Στην περίπτωση αυτή, η αρχή εξυγίανσης καθορίζει τα κριτήρια ώστε να προσδιορίζεται ο τρόπος χρησιμοποίησης αυτών των αποτιμήσεων για τους σκοπούς που προβλέπονται στο άρθρο 36 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ.

Άρθρο 3

Ημερομηνία αποτίμησης

Η ημερομηνία αποτίμησης είναι μια από τις ακόλουθες ημερομηνίες:

- α) η ημερομηνία αναφοράς, όπως καθορίζεται από τον εκτιμητή, βάσει της ημερομηνίας που βρίσκεται όσο το δυνατόν πλησιέστερα στην ημερομηνία πριν από την αναμενόμενη ημερομηνία λήψης μιας απόφασης από την αρχή εξυγίανσης με σκοπό να θέσει μια οντότητα υπό καθεστώς εξυγίανσης ή να ασκήσει την εξουσία απομείωσης ή μετατροπής των κεφαλαιακών μέσων·

- β) η ημερομηνία εξυγίανσης, σε περίπτωση που απαιτείται διενέργεια εκ των υστέρων οριστικής αποτίμησης, σύμφωνα με το άρθρο 36 παράγραφος 10 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ·
- γ) όσον αφορά τις υποχρεώσεις που προκύπτουν από συμβάσεις παραγώγων, η χρονική στιγμή που καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 8 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2016/1401 της Επιτροπής ⁽¹⁾.

Άρθρο 4

Πηγές πληροφοριών

Η αποτίμηση βασίζεται σε κάθε πληροφορία που σχετίζεται με την ημερομηνία αποτίμησης και η οποία θεωρείται συναφής από τον εκτιμητή. Εκτός από τις οικονομικές καταστάσεις της οντότητας, τις σχετικές εκθέσεις ελέγχου και την υποβολή υποχρεωτικών εκθέσεων σε περίοδο που λήγει όσο το δυνατόν πλησιέστερα στην ημερομηνία αποτίμησης, οι εν λόγω σχετικές πληροφορίες μπορεί να περιλαμβάνουν τα εξής:

- α) τις ενημερωμένες οικονομικές καταστάσεις και τις υποχρεωτικές εκθέσεις που καταρτίζει η οντότητα, όσο το δυνατόν πλησιέστερα στην ημερομηνία αποτίμησης·
- β) επεξήγηση σχετικά με τις βασικές μεθοδολογίες, παραδοχές και κρίσεις που χρησιμοποιεί η οντότητα προκειμένου να καταρτίζει τις οικονομικές καταστάσεις και τις υποχρεωτικές εκθέσεις·
- γ) τα δεδομένα που περιέχονται στα αρχεία της οντότητας·
- δ) σχετικά δεδομένα της αγοράς·
- ε) συμπεράσματα που συνάγει ο εκτιμητής από τη σύζηση με τη διοίκηση και τους ελεγκτές·
- στ) εφόσον υπάρχουν, εποπτικές αξιολογήσεις της οικονομικής κατάστασης της οντότητας, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών που συγκεντρώνονται σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 1 στοιχείο η) της οδηγίας 2014/59/ΕΕ·
- ζ) αξιολογήσεις της ποιότητας των περιουσιακών στοιχείων για ολόκληρο τον κλάδο, όπου είναι συναφείς με τα περιουσιακά στοιχεία της οντότητας, καθώς και τα αποτελέσματα των δοκιμών αντοχής·
- η) αποτιμήσεις από ομοτίμους, επαρκώς προσαρμοσμένες ώστε να αποτυπώνουν τις συγκεκριμένες περιστάσεις της οντότητας·
- θ) αναδρομικά στοιχεία, επαρκώς προσαρμοσμένα, με στόχο την εξάλειψη παραγόντων που είναι πλέον άνευ αντικειμένου και την ενσωμάτωση άλλων παραγόντων που δεν επηρέασαν τα αναδρομικά στοιχεία· ή
- ι) αναλύσεις τάσεων, επαρκώς προσαρμοσμένες, με στόχο να αντισταθμίζουν τις συγκεκριμένες περιστάσεις της οντότητας.

Άρθρο 5

Επιπτώσεις των ρυθμίσεων σε επίπεδο ομίλου

1. Σε περίπτωση που η οντότητα αποτελεί μέρος ενός ομίλου, ο εκτιμητής λαμβάνει υπόψη τις επιπτώσεις που μπορεί να έχουν οι υπάρχουσες συμβατικές ρυθμίσεις ενδοομιλικής στήριξης στην αξία των περιουσιακών στοιχείων και των υποχρεώσεων όπου, βάσει των περιστάσεων, είναι πιθανό να τεθούν σε ισχύ οι εν λόγω ρυθμίσεις.
2. Ο εκτιμητής λαμβάνει υπόψη τις επιπτώσεις άλλων επίσημων ή ανεπίσημων ρυθμίσεων εντός του ομίλου μόνον όταν, βάσει των περιστάσεων, είναι πιθανό οι εν λόγω ρυθμίσεις να διατηρηθούν στο πλαίσιο μιας δοκιμαζόμενης χρηματοοικονομικής κατάστασης του ομίλου ή κατά την εξυγίανση.
3. Ο εκτιμητής καθορίζει αν οι πόροι μιας οντότητας εντός του ομίλου είναι διαθέσιμοι για να καλύψουν τις ζημιές άλλων οντοτήτων του ομίλου.

Άρθρο 6

Έκθεση αποτίμησης

Ο εκτιμητής καταρτίζει έκθεση αποτίμησης προς την αρχή εξυγίανσης, η οποία περιλαμβάνει τουλάχιστον τα εξής στοιχεία:

- α) εκτός αν άλλως ορίζεται στο άρθρο 36 παράγραφος 9 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, τις πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 36 παράγραφος 6 στοιχεία α) έως γ) της εν λόγω οδηγίας·
- β) εκτός αν άλλως ορίζεται στο άρθρο 36 παράγραφος 9 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, τις πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 36 παράγραφος 8 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ·

⁽¹⁾ Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2016/1401 της Επιτροπής, της 23ης Μαΐου 2016, για τη συμπλήρωση της οδηγίας 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων όσον αφορά ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα για τις μεθόδους και τις αρχές αποτίμησης των υποχρεώσεων που προκύπτουν από παράγωγα (ΕΕ L 228 της 23.8.2016, σ. 7).

- γ) την αποτίμηση των υποχρεώσεων που προκύπτουν από παράγωγα, η οποία διενεργείται σύμφωνα με τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2016/1401 της Επιτροπής·
- δ) περίληψη της αποτίμησης, που περιλαμβάνει επεξήγηση της βέλτιστης επακριβούς εκτίμησης, του εύρους τιμών και των πηγών της αβεβαιότητας της αποτίμησης·
- ε) επεξήγηση των βασικών μεθοδολογιών και παραδοχών που χρησιμοποιεί ο εκτιμητής, όταν διενεργεί την αποτίμηση, τον βαθμό ευαισθησίας της αποτίμησης ως προς τις επιλογές των μεθοδολογιών και των παραδοχών, και, όπου είναι εφικτό, επεξήγηση για τον τρόπο με τον οποίο οι εν λόγω μεθοδολογίες και παραδοχές διαφέρουν από αυτές που χρησιμοποιούνται για άλλες σχετικές αποτιμήσεις, συμπεριλαμβανομένων τυχόν προκαταρκτικών αποτιμήσεων εξυγίανσης·
- στ) κάθε πρόσθετη πληροφορία, η οποία, κατά τη γνώμη του εκτιμητή, θα βοηθούσε την αρχή εξυγίανσης ή την αρμόδια αρχή για τους σκοπούς του άρθρου 36 παράγραφοι 1 έως 11 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 36 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 4 ΣΤΟΙΧΕΙΟ α)

Άρθρο 7

Γενικές αρχές

1. Οι αποτιμήσεις για τους σκοπούς που αναφέρονται στο άρθρο 36 παράγραφος 4 στοιχείο α) της οδηγίας 2014/59/ΕΕ βασίζονται σε δίκαιες και ρεαλιστικές παραδοχές και αποσκοπούν να διασφαλίσουν ότι οι ζημιές στο πλαίσιο του κατάλληλου σεναρίου αναγνωρίζονται πλήρως. Σε περίπτωση που είναι διαθέσιμη, αυτή η αποτίμηση τεκμηριώνει τη διαπίστωση της αρμόδιας αρχής ή της αρχής εξυγίανσης, κατά περίπτωση, ότι ένα ίδρυμα «τελεί υπό πτώχευση ή ενδέχεται να πτωχεύσει», όπως αναφέρεται στο άρθρο 32 παράγραφος 1 στοιχείο α) της οδηγίας 2014/59/ΕΕ. Βάσει υφιστάμενης εποπτικής καθοδήγησης ή άλλων γενικά αναγνωρισμένων πηγών, που καθορίζουν κριτήρια χρήσιμα για τη δίκαιη και ρεαλιστική επιμέτρηση διαφορών τύπων περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων, ο εκτιμητής μπορεί να αμφισβητήσει τις παραδοχές, τα δεδομένα, τις μεθοδολογίες και τις κρίσεις, όπου η οντότητα βασίζει τις αποτιμήσεις της για τις υποχρεώσεις υποβολής χρηματοοικονομικών αναφορών ή για τον υπολογισμό των ρυθμιστικών κεφαλαιακών και κεφαλαιακών απαιτήσεων, και να παραβλέψει τα παραπάνω για τους σκοπούς της αποτίμησης.
2. Ο εκτιμητής καθορίζει τις πλέον κατάλληλες μεθοδολογίες αποτίμησης, που μπορεί να βασίζονται στα εσωτερικά μοντέλα της οντότητας, εφόσον το κρίνει σκόπιμο, λαμβάνοντας υπόψη τη φύση του πλαισίου διαχείρισης κινδύνων της οντότητας και την ποιότητα των διαθέσιμων δεδομένων και πληροφοριών.
3. Οι αποτιμήσεις είναι συνεπείς προς το ισχύον λογιστικό πλαίσιο και το ρυθμιστικό πλαίσιο προληπτικής εποπτείας.

Άρθρο 8

Τομείς που χρήζουν ιδιαίτερης προσοχής στην αποτίμηση

Ο εκτιμητής εστιάζεται, ιδίως, σε τομείς που υπόκεινται σε σημαντική αβεβαιότητα αποτίμησης και έχουν σημαντικές επιπτώσεις στη συνολική αποτίμηση. Για τους εν λόγω τομείς, ο εκτιμητής παρέχει τα αποτελέσματα της αποτίμησης υπό μορφή βέλτιστων επακριβών εκτιμήσεων και, κατά περίπτωση, υπό μορφή εύρους τιμών, όπως προβλέπεται στο άρθρο 2 παράγραφος 3. Οι εν λόγω τομείς περιλαμβάνουν:

- α) δάνεια ή χαρτοφυλάκια δανείων, των οποίων οι αναμενόμενες ταμειακές ροές εξαρτώνται από την ικανότητα, την προθυμία ή τα κίνητρα ενός αντισυμβαλλόμενου να εκτελέσει τις υποχρεώσεις του, σε περίπτωση που οι εν λόγω προσδοκίες πηγάζουν από παραδοχές που συνδέονται με ποσοστά εγκληματικότητας, πιθανότητες αθέτησης υποχρεώσεων, ζημία σε περίπτωση αθέτησης υποχρεώσεων ή χαρακτηριστικά των μέσων, ιδίως όταν αποδεικνύονται από μοτίβα ζημίας για ένα χαρτοφυλάκιο δανείων·
- β) ανακτηθέντα περιουσιακά στοιχεία, των οποίων οι ταμειακές ροές επηρεάζονται τόσο από την εύλογη αξία του περιουσιακού στοιχείου, κατά τη στιγμή που η οντότητα κατάσχει τον σχετικό τίτλο ή το εμπράγματο δικαίωμα, όσο και από την αναμενόμενη εξέλιξη αυτής της αξίας μετά την κατάσχεση·
- γ) μέσα που επιμετρούνται στην εύλογη αξία, σε περίπτωση που ο καθορισμός αυτής της εύλογης αξίας, σύμφωνα με τις λογιστικές απαιτήσεις ή τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας όσον αφορά την αποτίμηση στην τρέχουσα τιμή της αγοράς ή την αποτίμηση βάσει υποδείγματος τιμών, δεν εφαρμόζεται πλέον ή δεν είναι πλέον έγκυρος, λαμβάνοντας υπόψη τις περιστάσεις·
- δ) υπεραξία και άυλα περιουσιακά στοιχεία, σε περίπτωση που ο έλεγχος απομείωσης μπορεί να εξαρτάται από υποκειμενικές κρίσεις, μεταξύ άλλων όσον αφορά την ευλόγως εφικτή ταμειακή ροή, τα προεξοφλητικά επιτόκια, και την περίμετρο των μονάδων δημιουργίας ταμειακών ροών·
- ε) νομικές διαφορές και ρυθμιστικές πράξεις, των οποίων οι αναμενόμενες ταμειακές ροές μπορεί να υπόκεινται σε ποικίλους βαθμούς αβεβαιότητας όσον αφορά το ύψος τους και/ή τη χρονική στιγμή·
- στ) στοιχεία που περιλαμβάνουν συνταξιοδοτικά περιουσιακά στοιχεία, συνταξιοδοτικές υποχρεώσεις και αναβαλλόμενους φόρους.

Άρθρο 9

Παράγοντες που επηρεάζουν την αποτίμηση

1. Ο εκτιμητής λαμβάνει υπόψη τους γενικούς παράγοντες που μπορεί να επηρεάζουν τις βασικές παραδοχές στις οποίες βασίζονται οι αξίες των περιουσιακών στοιχείων και των υποχρεώσεων στους τομείς που αναφέρονται στο άρθρο 8, μεταξύ άλλων τους εξής:
 - α) τις οικονομικές συνθήκες και τις συνθήκες στον κλάδο που επηρεάζουν την οντότητα, συμπεριλαμβανομένων των σχετικών εξελίξεων στην αγορά·
 - β) το επιχειρηματικό μοντέλο της οντότητας και τις αλλαγές στη στρατηγική της·
 - γ) τα κριτήρια επιλογής των περιουσιακών στοιχείων της οντότητας, συμπεριλαμβανομένων των πολιτικών αναδοχής δανείων·
 - δ) τις περιστάσεις και τις πρακτικές που είναι πιθανό να οδηγήσουν σε πιέσεις στις πληρωμές·
 - ε) τις περιστάσεις που επηρεάζουν τις παραμέτρους που χρησιμοποιούνται στον προσδιορισμό περιουσιακών στοιχείων σταθμισμένων βάσει κινδύνου για τον υπολογισμό των ελάχιστων κεφαλαιακών απαιτήσεων·
 - στ) τις επιπτώσεις της χρηματοοικονομικής δομής της οντότητας στην ικανότητα της οντότητας να διατηρεί περιουσιακά στοιχεία για την αναμενόμενη περίοδο κατοχής και στην ικανότητα της οντότητας να δημιουργεί προβλέψιμες ταμειακές ροές·
 - ζ) γενική ρευστότητα ή ρευστότητα που αφορά ειδικά την οντότητα ή ανησυχίες χρηματοδότησης.
2. Ο εκτιμητής διαχωρίζει με σαφήνεια τυχόν σημαντικά μη πραγματοποιηθέντα κέρδη που εντοπίζονται κατά τη διαδικασία αποτίμησης, στον βαθμό που τα εν λόγω κέρδη δεν έχουν αναγνωριστεί στην αποτίμηση, και παρέχει επαρκείς πληροφορίες στην έκθεση αποτίμησης σχετικά με τις εξαιρετικές περιστάσεις που οδήγησαν στα εν λόγω κέρδη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 36 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 4 ΣΤΟΙΧΕΙΑ β), γ), δ), ε), στ), ζ) ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 36 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 9 ΔΕΥΤΕΡΟ ΕΔΑΦΙΟ

Άρθρο 10

Γενικές αρχές

1. Ο εκτιμητής εκτιμά τις επιπτώσεις στην αποτίμηση από κάθε δράση εξυγίανσης την οποία μπορεί να εγκρίνει η αρχή εξυγίανσης, προκειμένου να τεκμηριώνονται οι αποφάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 36 παράγραφος 4 στοιχεία β) έως ζ) της οδηγίας 2014/59/ΕΕ. Με την επιφύλαξη της ανεξαρτησίας του εκτιμητή, η αρχή εξυγίανσης μπορεί να συμβουλευέται τον εκτιμητή, προκειμένου να προσδιορίζει το εύρος των δράσεων εξυγίανσης που εξετάζονται από την εν λόγω αρχή, συμπεριλαμβανομένων δράσεων που περιέχονται στο σχέδιο εξυγίανσης ή, εφόσον διαφέρει, σε τυχόν προτεινόμενο μηχανισμό εξυγίανσης.
2. Προκειμένου να διασφαλίζεται δίκαιη, συνετή και ρεαλιστική αποτίμηση, ο εκτιμητής, κατά περίπτωση και σε διαβούλευση με την αρχή εξυγίανσης, υποβάλλει χωριστές αποτιμήσεις που αντανakλούν τις επιπτώσεις ενός αρκετά ευρέος φάσματος δράσεων εξυγίανσης.
3. Ο εκτιμητής διασφαλίζει ότι, όταν εφαρμόζονται τα εργαλεία εξυγίανσης ή όταν ασκείται η εξουσία απομείωσης ή μετατροπής των σχετικών κεφαλαιακών μέσων, οιαδήποτε ζημία επί των περιουσιακών στοιχείων της οντότητας αναγνωρίζεται πλήρως, στο πλαίσιο σεναρίων που είναι συναφή με το εύρος των εξεταζόμενων δράσεων εξυγίανσης.
4. Σε περίπτωση που οι αξίες της αποτίμησης αποκλίνουν σημαντικά από τις αξίες που υποβάλλει η οντότητα στις οικονομικές καταστάσεις, ο εκτιμητής χρησιμοποιεί τις παραδοχές της εν λόγω αποτίμησης, προκειμένου να τεκμηριώνει τις προσαρμογές στις παραδοχές και στις λογιστικές πολιτικές, οι οποίες είναι αναγκαίες για την κατάρτιση του ενημερωμένου ισολογισμού που απαιτείται δυνάμει του άρθρου 36 παράγραφος 6 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, με τρόπο συνεπή προς το ισχύον λογιστικό πλαίσιο. Όσον αφορά τις ζημίες που εντοπίζονται από τον εκτιμητή, οι οποίες δεν μπορούν να αναγνωριστούν στον ενημερωμένο ισολογισμό, ο εκτιμητής προσδιορίζει το ύψος, περιγράφει τους λόγους στους οποίους βασίζεται ο προσδιορισμός των ζημιών, καθώς και την πιθανότητα και τον χρονικό ορίζοντα της εμφάνισής τους.
5. Σε περίπτωση που τα κεφαλαιακά μέσα ή άλλες υποχρεώσεις μετατρέπονται σε μετοχικό κεφάλαιο, μια αποτίμηση παρέχει εκτίμηση της αξίας μετοχικού κεφαλαίου, μετά τη μετατροπή, των νέων μετοχών που μεταβιβάζονται ή εκδίδονται ως αντάλλαγμα σε κατόχους μετατρεπέντων κεφαλαιακών μέσων ή σε άλλους πιστωτές. Αυτή η εκτίμηση αποτελεί τη βάση για τον καθορισμό του συντελεστή ή των συντελεστών μετατροπής, σύμφωνα με το άρθρο 50 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ.

Άρθρο 11

Επιλογή της βάσης επιμέτρησης

1. Κατά την επιλογή της καταλληλότερης βάσης ή των καταλληλότερων βάσεων επιμέτρησης, ο εκτιμητής λαμβάνει υπόψη το εύρος των δράσεων εξυγίανσης που πρέπει να εξεταστούν σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 1.
 2. Ο εκτιμητής προσδιορίζει τις ταμειακές ροές τις οποίες μπορεί να αναμένει η οντότητα, βάσει δίκαιων, συνετών και ρεαλιστικών παραδοχών, από υφιστάμενα περιουσιακά στοιχεία και υποχρεώσεις, κατόπιν έγκρισης της εξεταζόμενης δράσης ή δράσεων, προεξοφλημένες με κατάλληλο επιτόκιο, όπως καθορίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 6.
 3. Οι ταμειακές ροές καθορίζονται στο κατάλληλο επίπεδο συγκέντρωσης, που κυμαίνεται από μεμονωμένα περιουσιακά στοιχεία και μεμονωμένες υποχρεώσεις έως χαρτοφυλάκια ή δραστηριότητες, λαμβανομένων δεόντως υπόψη των διαφορών στα προφίλ κινδύνου.
 4. Σε περίπτωση που οι δράσεις εξυγίανσης που αναφέρονται στο άρθρο 10 παράγραφος 1 απαιτούν τα περιουσιακά στοιχεία και οι υποχρεώσεις να παραμένουν σε μια οντότητα που συνεχίζει να αποτελεί ίδρυμα που διατηρείται σε λειτουργία, ο εκτιμητής χρησιμοποιεί την αξία κατοχής ως κατάλληλη βάση επιμέτρησης. Η αξία κατοχής μπορεί, αν θεωρείται δίκαιη, συνετή και ρεαλιστική, να προβλέπει την εξομάλυνση των συνθηκών αγοράς.
- Η αξία κατοχής δεν χρησιμοποιείται ως βάση επιμέτρησης σε περίπτωση που τα περιουσιακά στοιχεία μεταβιβάζονται σε έναν φορέα διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων, σύμφωνα με το άρθρο 42 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, ή σε μεταβατικό ίδρυμα, σύμφωνα με το άρθρο 40 της εν λόγω οδηγίας, ή σε περίπτωση που χρησιμοποιείται ένα εργαλείο πώλησης δραστηριοτήτων, σύμφωνα με το άρθρο 38 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ.
5. Σε περίπτωση που οι δράσεις εξυγίανσης που αναφέρονται στο άρθρο 10 παράγραφος 1 προβλέπουν την πώληση περιουσιακών στοιχείων, οι αναμενόμενες ταμειακές ροές αντιστοιχούν στις αξίες εκχώρησης που προβλέπονται για τον αναμενόμενο ορίζοντα εκχώρησης.
 6. Τα προεξοφλητικά επιτόκια καθορίζονται λαμβάνοντας υπόψη τη χρονική στιγμή των ταμειακών ροών, το προφίλ κινδύνου, το κόστος χρηματοδότησης και τις συνθήκες της αγοράς, ανάλογα με το περιουσιακό στοιχείο ή την υποχρέωση που επιμετρείται, την εξεταζόμενη στρατηγική εκχώρησης και τη χρηματοοικονομική θέση της οντότητας μετά την εξυγίανση.

Άρθρο 12

Ειδικοί παράγοντες που σχετίζονται με την εκτίμηση και την προεξόφληση των αναμενόμενων ταμειακών ροών

1. Προκειμένου να εκτιμηθούν οι ταμειακές ροές, ο εκτιμητής εφαρμόζει την έμπειρη κρίση του για τον προσδιορισμό των βασικών χαρακτηριστικών των επιμετρούμενων περιουσιακών στοιχείων ή υποχρεώσεων. Ο εκτιμητής εφαρμόζει επίσης την έμπειρη κρίση του προκειμένου να προσδιορίσει τον τρόπο με τον οποίο η συνέχιση, η πιθανή ανανέωση ή η αναχρηματοδότηση, η λήξη ή η εκχώρηση των εν λόγω περιουσιακών στοιχείων ή υποχρεώσεων, όπως προβλέπεται στην εξεταζόμενη δράση εξυγίανσης, επηρεάζουν τις εν λόγω ταμειακές ροές.
2. Σε περίπτωση που η δράση εξυγίανσης προβλέπει μια οντότητα που κατέχει ένα περιουσιακό στοιχείο, διατηρεί μια υποχρέωση ή συνεχίζει μια δραστηριότητα, ο εκτιμητής μπορεί να λάβει υπόψη παράγοντες που ενδεχομένως επηρεάζουν τις μελλοντικές ταμειακές ροές, μεταξύ άλλων τους εξής:
 - α) τις αλλαγές στις παραδοχές ή στις προσδοκίες, σε σύγκριση με αυτές που επικρατούν κατά την ημερομηνία αποτίμησης, συνεπείς με τις μακροπρόθεσμες ιστορικές τάσεις και έναν εύλογο ορίζοντα, συνεπή προς την προβλεπόμενη περίοδο κατοχής των περιουσιακών στοιχείων ή για την ανάκαμψη της οντότητας, ή
 - β) τις πρόσθετες ή εναλλακτικές βάσεις ή μεθοδολογίες αποτίμησης που θεωρούνται κατάλληλες από τον εκτιμητή και συνεπείς προς τον παρόντα κανονισμό, μεταξύ άλλων στο πλαίσιο της εκτίμησης της αξίας μετοχικού κεφαλαίου των μετοχών μετά τη μετατροπή.
3. Όσον αφορά τις ομάδες περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων ή δραστηριοτήτων που προβλέπεται να λήξουν, ο εκτιμητής λαμβάνει υπόψη το κόστος και τα οφέλη της αναδιάρθρωσης.
4. Σε περίπτωση που η κατάσταση μιας οντότητας δεν της επιτρέπει να διατηρήσει ένα περιουσιακό στοιχείο ή να συνεχίσει μια δραστηριότητα, ή σε περίπτωση που η πώληση θεωρείται κατά τα άλλα απαραίτητη από την αρχή εξυγίανσης προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι της εξυγίανσης, οι αναμενόμενες ταμειακές ροές αναφέρονται στις αξίες εκχώρησης που αναμένονται εντός συγκεκριμένης περιόδου εκχώρησης.

5. Η αξία εκχώρησης καθορίζεται από τον εκτιμητή βάσει των ταμειακών ροών, μετά την αφαίρεση του κόστους εκχώρησης και της αναμενόμενης αξίας τυχόν παρεχόμενων εγγυήσεων, που η οντότητα μπορεί να αναμένει ευλόγως στις υφιστάμενες επικρατούσες συνθήκες αγοράς μέσω μιας συντεταγμένης πώλησης ή μεταβίβασης περιουσιακών στοιχείων ή υποχρεώσεων. Κατά περίπτωση, λαμβάνοντας υπόψη τις δράσεις που αναλαμβάνονται στο πλαίσιο του μηχανισμού εξυγίανσης, ο εκτιμητής μπορεί να καθορίσει την αξία εκχώρησης εφαρμόζοντας μια μείωση για μια πιθανή προεξόφληση εσπευσμένης πώλησης στην παρατηρήσιμη αγοραία τιμή της εν λόγω πώλησης ή μεταβίβασης. Προκειμένου να καθοριστεί η αξία εκχώρησης των περιουσιακών στοιχείων που δεν έχουν ρευστή αγορά, ο εκτιμητής εξετάζει τις παρατηρήσιμες τιμές στις αγορές όπου αποτελούν αντικείμενο συναλλαγής παρεμφερή περιουσιακά στοιχεία, ή τα μοντέλα υπολογισμού που χρησιμοποιούν παρατηρήσιμες παραμέτρους αγοράς, με προεξοφλήσεις για μειωμένη ρευστότητα να αντανakλώνται κατά περίπτωση.

6. Ο εκτιμητής λαμβάνει υπόψη παράγοντες που μπορεί να επηρεάζουν τις αξίες και τις περιόδους εκχώρησης, μεταξύ άλλων τους εξής:

- α) τις αξίες και τις περιόδους εκχώρησης που παρατηρούνται σε παρεμφερείς συναλλαγές, προσαρμοσμένες κατάλληλα ώστε να λαμβάνονται υπόψη οι διαφορές στο επιχειρηματικό μοντέλο και στη χρηματοοικονομική δομή των μερών των εν λόγω συναλλαγών·
- β) τα πλεονεκτήματα ή τα μειονεκτήματα μιας συγκεκριμένης συναλλαγής που αφορούν ειδικά τα εμπλεκόμενα μέρη ή ένα υποσύνολο των συμμετεχόντων στην αγορά·
- γ) συγκεκριμένα χαρακτηριστικά ενός περιουσιακού στοιχείου ή μιας δραστηριότητας που μπορεί να αφορούν μόνον έναν πιθανό αγοραστή ή ένα υποσύνολο των συμμετεχόντων στην αγορά·
- δ) τις πιθανές επιπτώσεις των αναμενόμενων πωλήσεων στην αξία δικαιόχρησης της οντότητας.

7. Κατά την εκτίμηση της αξίας των δραστηριοτήτων για τους σκοπούς της χρήσης του εργαλείου πώλησης δραστηριοτήτων ή του εργαλείου μεταβατικού ιδρύματος, ο εκτιμητής μπορεί να λαμβάνει υπόψη εύλογες προσδοκίες για την αξία δικαιόχρησης. Τέτοια προσδοκία για την αξία δικαιόχρησης περιλαμβάνει αυτό που προκύπτει από μια ανανέωση περιουσιακών στοιχείων, μια αναχρηματοδότηση ενός ανοικτού χαρτοφυλακίου ή από τη συνέχιση ή την επανάληψη της δραστηριότητας στο πλαίσιο των δράσεων εξυγίανσης.

8. Ένας εκτιμητής, ο οποίος εκτιμά ότι δεν μπορεί ευλόγως να αναμένεται ρεαλιστική προοπτική για την εκχώρηση ενός περιουσιακού στοιχείου ή μιας δραστηριότητας, δεν είναι υποχρεωμένος να καθορίζει την αξία εκχώρησης, αλλά εκτιμά τις σχετικές ταμειακές ροές βάσει των σχετικών προοπτικών για συνέχιση ή λήξη. Αυτή η διάταξη δεν ισχύει για το εργαλείο διαχωρισμού περιουσιακών στοιχείων ή το εργαλείο πώλησης δραστηριοτήτων.

9. Για μέρη μιας ομάδας περιουσιακών στοιχείων ή μιας δραστηριότητας που είναι πιθανό να ρευστοποιηθούν υπό κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας, ο εκτιμητής μπορεί να εξετάζει τις αξίες και τις περιόδους εκχώρησης που παρατηρούνται στις δημοπρασίες όσον αφορά περιουσιακά στοιχεία παρεμφερούς χαρακτήρα και κατάστασης. Ο καθορισμός των αναμενόμενων ταμειακών ροών λαμβάνει υπόψη τη μειωμένη ρευστότητα, την απουσία αξιόπιστων εισροών για τον καθορισμό των αξιών εκχώρησης, και τη συνεπαγόμενη ανάγκη να λαμβάνονται υπόψη οι μεθοδολογίες αποτίμησης που βασίζονται σε μη παρατηρήσιμες εισροές.

Άρθρο 13

Μέθοδος υπολογισμού και συμπερίληψης αποθέματος ασφαλείας για πρόσθετες ζημιές

1. Προκειμένου να αντιμετωπίζεται η αβεβαιότητα των προσωρινών αποτιμήσεων που διενεργούνται σύμφωνα με το άρθρο 36 παράγραφος 4 στοιχεία β) έως ζ) της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, ο εκτιμητής περιλαμβάνει στην αποτίμηση ένα απόθεμα ασφαλείας, ώστε να αντανakλά γεγονότα και περιστάσεις που υποστηρίζουν την ύπαρξη πρόσθετων ζημιών αβέβαιου ύψους ή αβέβαιης χρονικής στιγμής. Προκειμένου να αποφεύγεται η διπλή μέτρηση της αβεβαιότητας, ο εκτιμητής επεξηγεί και αιτιολογεί επαρκώς τις παραδοχές που στηρίζουν τον υπολογισμό του αποθέματος ασφαλείας.

2. Προκειμένου να καθορίσει το μέγεθος του αποθέματος ασφαλείας, ο εκτιμητής προσδιορίζει παράγοντες που μπορεί να επηρεάζουν τις αναμενόμενες ταμειακές ροές ως αποτέλεσμα των δράσεων εξυγίανσης που είναι πιθανό να εγκριθούν.

3. Για τους σκοπούς της παραγράφου 2, ο εκτιμητής μπορεί να παρεκτείνει τις ζημιές που εκτιμώνται για ένα μέρος των περιουσιακών στοιχείων της οντότητας στο υπόλοιπο του ισολογισμού της οντότητας. Όπου υπάρχουν, οι μέσες ζημιές που εκτιμώνται για τα περιουσιακά στοιχεία ομότιμων ανταγωνιστών μπορεί επίσης να παρεκτείνονται, με την επιφύλαξη των αναγκαίων προσαρμογών για διαφορές στο επιχειρηματικό μοντέλο και στη χρηματοοικονομική δομή.

Άρθρο 14

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 14 Νοεμβρίου 2017.

Για την Επιτροπή
Ο Πρόεδρος
Jean-Claude JUNKER
